Kan ett världsparlament rädda oss?

av

Lars Larsen

2018

Vi behöver ett världsparlament

Jag tror att om mänskligheten ska lyckas i kampen mot klimatförändringarna, lyckas genomföra den drastiska avvecklingen av civilisationen som djurismen drömmer om - då behövs det ett demokratiskt världsparlament, som skulle kunna utgöras av ett reformerat FN.

Detta är tyvärr att svära i kyrkan inom konspirationsteoretiska och religiöst fundamentalistiska kretsar, som alla förknippar ett världsparlament med New World Order, frimurarnas och illuminatis samt den kommande Antikristens planer. På grund av dessas fördomar, och på grund av att de är så otroligt många i världen, tror jag att ett världsparlament aldrig kommer att uppstå. Men jag hoppas innerligen på det, och att FN då får en lika god generalsekreterare som Kofi Annan.

Hur får jag då detta att gå ihop med min anarkism? Jag är ju anarkoprimitivist! Jo, jag tror fortfarande på anarki, men inte genom våldsam revolution, utan genom kontrollerad, fredlig avveckling. Och bara ett världsparlament tror jag skulle lyckas med en sådan kontrollerad avveckling, för den måste ske internationellt. Ett världsparlament skulle alltså tillsättas med syfte att, till slut, också avveckla sig själv, göra sig själv onödig.

Jag tror konspirationsteoretikerna och de religiösa fundamentalisterna ofta lider av paranoia, att det är detta som hindrar dem att se nyttan med ett världsparlament.

Bara ett världsparlament skulle lyckas med konststycket att till någon del utjämna skillnaderna mellan den rika och den fattiga delen av världen - genom primitivistisk, frihetlig socialism (inte teknologi-idealiserande socialism, eller socialism av sovjetiskt märke). Socialismen skulle dock sakta övergå i anarkoprimitivism.

Bara ett världsparlament skulle lyckas med konststycket att avveckla globaliseringen, som vi tvingas till om vi ska lösgöra oss från oljan (och kolet och naturgasen) och rädda klimatet.

Bara ett världsparlament skulle lyckas med konststycket att minska befolkningsmängden i världen med nio tiondelar, som djurismen förespråkar, på fredlig väg, genom att locka folk att inte få barn och genom att belöna dem som offrar allt för Moder Jord, så att mänskligheten i den kalla delen av världen kan flytta till värmen och leva där som aporna i djungeln.

Bara ett världsparlament skulle lyckas avveckla alla de onödiga, skadliga globala industrier vi har idag, och som är uppräknade här.
Och bara ett världsparlament skulle kunna få till stånd att världens åkrar sakta blir till skogar och skogsträdgårdar, således bindande överskottskoldioxiden och räddande klimatet.

Det underliga med FN såsom det är idag är att den vill rädda klimatet utan att avveckla civilisationen, vilket är totalt omöjligt. Så FN måste också vakna till verkligheten om det ska bli ett fungerande världsparlament.

2016-03-17

Världsparlament och nedrustning av militären

Som radikalpacifist är jag av den åsikten att krig för det mesta inte löser några problem, och att man måste gå till roten av problemet, som är den ohållbara civilisationen, den canceraktiga stadskulturen, urbaniseringen och kolonialismen, samt teknologiseringen av tillvaron. Detta har möjliggjort kapprustningen och vapenhandeln, som alla krig hämtar sin näring av. Vi måste alltså avveckla civilisationen om vi ska gå till roten av problemen, och med den avveckla militären och vapenhandeln. Och alla länder måste göra detta samtidigt, om vi ska lyckas. Därför förespråkar jag ett världsparlament bestående av ett reformerat FN, som skulle genomföra en nedrustning i alla länder samtidigt. Nato skulle avskaffas av FN.

2016-06-14

Mänsklighetens enande öga mot öga med dess förintelse

Jag har läst att nära-döden-upplevelser har en förunderlig förmåga att förändra människor till det bättre. Dom får mer sinne för andliga värden och relationer, de blir mindre egocentriska mm. Därför när jag också ett hopp om att mänskligheten som helhet, när den ställs öga mot öga med sin egen förintelse (utlovad av vetenskapsmän som Guy McPherson och Malcolm Light) skall uppleva någon sorts moralisk omvändelse, när den inser att allt hopp är ute. Det blir så futtigt att vara girig och egocentrisk, när man inser att mänskligheten kommer att dö ut inom några decennier. Och jag tror att insikten om detta till slut kommer att omfattas av hela mänskligheten, när klimatförändringarna blir tillräckligt allvarliga och snabba.
Vad jag hoppas och tror kommer att ske, är inte mera krig, utan världens enande, ett globalt samarbete för att förbereda sig för det oundvikliga. Jag tror vi får världens chans till globalt samarbete inför dessa verkligt globala problem, världens chans att upprätta ett världsparlament, vilket jag förespråkar. Aldrig förr har mänskligheten stått inför sin egen förintelse, och jag tror vi går in på "uncharted territory" (outforskad mark), där vad som helst kan hända. Mänskligheten står inför ett val: att antingen kriga om de sista naturresurserna, eller att samarbeta för att förbereda oss inför det oundvikliga. Låt oss ge allt för att satsa på det senare. Det skulle vara så oerhört trist om det blev ett nytt världskrig.

2016-06-20

Något mer om världsparlament

Folke Tersman, professor i filosofi vid Uppsala Universitet, argumenterar väl för ett världsparlament här, med miljöetiken i sikte. Så långt jag vet, finns det två världsparlamentsrörelser, Världsfederalisterna och World Parliament. Dessa två är gräsrotsrörelser som vill antingen reformera FN till att bli ett världsparlament, eller ersätta FN med sig själv (jag är inte säker på detta).

Jag har tidigare skrivit positivt om instiftandet av ett världsparlament här.

2016-08-24

Hur ett världsparlament kan vara förenligt med anarkism. Hur man skulle kunna upprätta ett gräsrotsdemokratiskt världsparlament

Jag är anarkist, som du kanske har förstått redan. Mer specifikt anarkoprimitivist. Jag tror att demokratin måste vara gräsrotsdemokrati för att vara verklig demokrati, jag tror staten bara är en skendemokrati, ja "massornas diktatur". Och jag tror att den bästa formen för organisation är den lokala, lilla gruppen, där alla känner alla, med kanske högst 150 medlemmar, i en stor ekoby, en community på landsbygden, som ursprungsbefolkningarna har det. Dessa communityn kan alla stå i förbindelse med varandra, och träffas på konferenser, men ingen övergripande styrelse skall tillsättas, den lokala självstyrelsen skall vara nog.
Denna anda genomsyrar min blogg. Jag har t.o.m. varit mer radikal än de flesta anarkister och anarkoprimitivister, i det att jag har förespråkat att vi måste återvända till apornas livsstil, vilket jag numera inte längre riktigt tror på. Men kärnan i min anarkoprimitivism kvarstår.

Hur kan jag då på vissa ställen på min blogg förespråka ett världsparlament? Går det inte stick i stäv med anarkismen?
Det gör det nog. Och jag tillsluter mig heller inte till någon vanlig korrupt form av världsparlament. Vad jag vill, är att vi globalt kommer överens om att avveckla civilisationen, och återvända till ursprungs-befolkningarnas livsstil, för att rädda klimatet. Detta kräver organisation, eftersom vi har ställt till det så ordentligt för oss. Planeten är döende, klimatet har havererat. Vi kan inte nu bara hoppa av civilisationen, och återvända till naturen, som om allt vore bra i naturen. Vi måste städa upp efter oss. Vi måste stoppa naturmördarna med hjälp av lagen, om vi kan, såsom vissa organisationer för naturens rättigheter gör. Vi måste stoppa den naturförstörande globaliseringen på ett paradoxalt sätt - med hjälp av ett globalt parlament. Och vi har bråttom.
Det anarkisterna ofta glömmer, är just detta. Vi måste se världssituationen i ett längre perspektiv, och se vad som kan göras, och vad som är realistiskt. Det är inte realistiskt att avveckla civilisationen utan att först stoppa oljebolagen, kärnkraftverken, Monsanto, de multinationella företagens härjningar i tredje världen och mycket annat, med hjälp av lagen. De ger sig inte frivilligt. Vi måste lagstadga återvändandet till naturen, innan det verkligen har en chans att ske. Vi måste kriminalisera förstörandet av naturen, och ställa naturbrottslingarna till svars. Jag tror detta kan ske endast genom någon form av världsparlament. Men inte vilket som helst. Det måste vara ett parlament som har modet att avveckla sig själv när det nått sitt väl utstakade syfte - att avveckla civilisationen och alla stater, och sist sig själv.

Ett världsparlament som kan fungera som avvecklare av civilisationen (med det som sitt främsta syfte), kan inte fungera som våra vanliga parlament. Kanske en bättre modell vore av en årlig stor konferens med framvalda representanter för självstyrande kommuniteter och ekobyar världen över (jag tänker då på alla slags kommuniter, som urfolksstammar i djungeln, kollektiv, kloster, ashrams och kibbutzar)? Jag är inte så kunnig i dessa frågor, men jag gillar inte hur demokratin i stater världen över är funtade. Hur

pengarna styr, hur man bedriver propaganda, hur anarkisterna alltid utelämnas ur ekvationerna, hur man sällan når någon gräsrotsdemokrati, hur korruptionen breder ut sig. Vi måste på något sätt gå förbi allt detta när vi ska bilda världsparlament, och finna ett skonsamt sätt att bedriva världspolitik, där folket och de fattigaste verkligen kommer till tals (enligt principen att de starkare ska tjäna de svagare), inte bara skenbart, såsom i politiken nu, när politiker får väljare av att bedriva propaganda, med hela mediernas propagandamaskineri, och nästan köper sig väljare med sina gigantiska valrörelsebudgetar. Och det är alltid eliten som väljs, de rika, de mäktiga, de som egentligen representerar en otroligt liten del av världsbefolkningen, de flesta i världen är faktiskt fattiga.
Skulle man kunna ta internet till hjälp när man upprättar ett verkligt gräsrotsdemokratiskt världsparlament? Man skulle ju kunna ha globala internetröstningar och globala internetkonferenser, bl.a. Nackdelen med det är att de fattigaste inte kommer med. Men kanske vissa av de fattigaste kommuniteterna har en enda dator, som kan representera dessa på internet? Och om de inte har någon dator alls, kan de resa till närmaste kommunitet som har dator, och medverka genom den. I vilket fall som helst närmar man sig gräsrotsdemokrati när man tar internet till hjälp i den globala världspolitiken. Jag tror i alla fall att det finns mycket bra grejer på internet, som kan upplysa folk om världens tillstånd, om klimatet, oljetoppen osv, och som ett världsparlament kan upplysa folk om. Jag har nyss skrivit ett prov i naturkunskap på vuxengymnasiet Komvux i Stockholm, och i kursboken läste jag om klimatförändringarna och oljetoppen, och många andra sätt på vilka mänskligheten förstör naturen. Kunskapen verkar sakta sippra ner i hierarkierna (jag lärde mig inget om detta när jag gick i högstadiet, nu får redan barn lära sig det). Fast många politiker verkare ännu inte ens ha förstått högstadie- och gymnasienivåkunskaper om världens tillstånd.

Jag tycker om broar. Jag vill själv vara en bro tillbaka till naturen för andra människor, det är mitt livs mål och mening. Och jag vill bygga sådana broar för andra människor. Ett världsparlament är för mig en sådan bro. Internet (rätt använt) och min blogg kan vara sådana broar. Vi behöver inte ta genast avstånd från hela civilisationen, och kasta det bort med hull och hår. Vi måste göra det på ett realistiskt sätt, och det är då vi behöver bygga broar. Broar till det som är hållbart. Förnyelsebar energi är också en sådan bro. Inget mål i sig själv, bara en bro tillbaka till frihet, självständighet och naturvänlighet.

Om vi tar saken i egna händer, och bara lämnar civilisationen, ensamma, då hamnar vi lätt offer för ensamhetens plågor, och rentav kan vi hamna i psykoser, såsom det gick med mig. Jag har nu lärt mig min läxa; vi måste göra detta tillsammans. Och det är detta gemensamma projekt, som världsparlamentet borde handla om. Vi måste som världscommunity, tillsammans vandra mot det hållbara samhället, mot enheten med naturen och det levande livet, till skillnad från det artificiella och konstlade, som hotar att alldeles uppsluka oss, och bli en egen sorts psykos, en alienation från verkligheten, såsom transhumanisterna vill ha det.

Vi har frön till sådana kommuniteter som jag fantiserar om för framtidens mänsklighet; ekobyarna och hippiekommuniteterna. Skulle det bara finnas lite mer av det, skulle ett gräsrotsdemokratiskt världsparlament vara mycket lättare att åstadkomma. Nu är det mesta i händerna på stat och regering/riksdag, som har förstört allt

som heter gräsrots-communitykänsla. Välkommen till Matrix, det artificiella livet, i händerna på en kall och känslolös stat. Det är ingen övergripande stat jag fantiserar om i min världsparlamentidé, utan en konferens, bara en konferens, med sådana som på något sätt representerar sina småskaliga kommuniteter, de som nu finns, inte minst ursprungsbefolkningarnas *. En konferens där lagar röstas fram och verkställs av världscommunityn, lagar för att stoppa miljömördandet, och skydda vår återgång till det vilda. Lagar som mest handlar om miljön, fredsbevarande och fattigdomsbekämpning, men där man inte över detta ingriper så mycket i kommuniteternas självstyre. Världsparlament och långtgående lokalt självstyre kan mycket väl kombineras.

Vi lever nämligen redan i en global värld, där allt är på ett otroligt komplext sätt sammanlänkat. Vi måste utgå från detta i vårt politiska handlande, inte för att stödja den vidriga globaliseringen, utan för att avveckla den, och återgå till "bioregionalism" och "eco-communalism".

Hoppas detta blogginlägg kan vara ett litet hippiefrö bland andra till något sådant som ett verkligt direktdemokratiskt världsparlament på internet. "Global citizens movement" är ett annat sådant frö, och det finns fler (som FN).

När vi nu redan har datorer. låt oss använda dem till bästa möjliga verksamhet, som till att i ett världsparlament på internet lagstadga mot naturförstörelsen och för återvändandet till naturen och ett hållbart samhälle.

* uppdatering 3.11.2017: När jag nu tänker djupare på det, så har vi för få kommuniteter för att detta ska gå, kanske går det när kollapsen fördjupas globalt, och alla söker sig ut på landsbygden? Intill då måste vi nog rösta fram landets representanter i världsparlamentet ungefär så som vi röstar fram våra riksdagsmän och EU-parlamentariker (eller så röstar riksdagen fram sådana). Det skulle räcka med tre, fyra representanter från varje land, som en gång i året, under en veckas tid, samlas i FN:s högkvarter för att stifta lagar för att skydda miljön, bevara freden och bekämpa fattigdomen. De skulle ha olika många röster beroende på hur stort landet är. Så gott som alla länder är med i FN (197 länder), så det skulle betyda en konferens med 600-800 världsparlamentariker, vilket jag tycker är rimligt. I praktiken är detta möjligt, det bara kräver mycket av oss, vi får inte vara lata. Jag förstår inte de som (liksom min lärare i samhällskunskap på Komvux) säger att detta är mycket svårt att genomföra. Det finns många seriösa röster som pläderar för världsparlament, såsom den brittiske journalisten George Monbiot (se en av hans artiklar i ämnet här) och de svenske filosofiprofessorerna Torbjörn Tännsjö (se en av hans artiklar i ämnet här) och Folke Tersman (se en av hans artiklar i ämnet här)
Världen styrs redan av många rätt odemokratiska övernationella organisationer, däribland FN (som redan är en slags lös världsregering). Att införa ett världsparlament skulle vara ett steg mot demokratisering av FN, och ett sätt för de fattiga länderna att få sin röst hörda i världen.

2017-04-03

Baskommuniteterna bör styra världen, bara så garanteras gräsrotsdemokrati

I detta blogginlägg försökte jag vara lite mer specifik med vad jag menar med världsparlament. Jag ska dock fördjupa inlägget ytterligare, och skriva något om vad jag menar med att "Det är ingen övergripande stat jag fantiserar om i min världsparlamentidé, utan en konferens, bara en konferens, med sådana som på något sätt representerar sina småskaliga kommuniteter, de som nu finns, inte minst ursprungs-befolkningarnas."

Såsom det nu är i världen, finns det massor av människor som inte representeras av riksdag och regering (och lyckas våra åtta partier verkligen representera våra sanna naturjag bakom den civiliserade fernissan?). Vem representerar världens otaliga anarkister och urfolk? De körs över av de existerande partierna. Och det trots att det just är dessa som representerar den verkliga demokratin, gräsrotsdemokratin! Utan gräsrotsdemokrati finns ingen riktig demokrati, det blir bara "majoritetsdiktatur", "massornas diktatur". Och det är denna sistnämnda form av demokrati som är den förhärskande i världen.

Vad är då gräsrotsdemokrati? Det är sådan demokrati som grundar sig i beslut som fattats i baskommuniteter, kollektiv, gemenskaper av människor. Sådana som lever tillsammans i vardagslivet. Som delar livet med varann som grannar. Sociokrati är ett exempel på gräsrotsdemokrati. Finns inte dessa basgemenskaper av människor, kan det inte heller vara tal om gräsrotsdemokrati, eftersom då en mängd människor inte blir representerade i politiken. Det vanliga sättet att fungera som demokrati runt om i världen har i själva verket systematiskt slaktat gräsrotsdemokratin genom att slakta basgemenskaperna i samhället, genom att nästan helt utplåna landsbygdens forna byar, genom jordbrukets industrialisering, och genom städernas individualism och karriärsfokus. All världens föreningar kan inte råda bot på den förödelse som således uppkommit. Föreningsliv innebär sällan att man delar vardagslivet med varann, och tar beslut tillsammans i vardagens gemenskap.

Hade det funnits lite fler kommuniteter i världen, skulle gräsrotsdemokrati vara mycket lättare att skapa. Såsom det är nu, verkar vi bara avlägsna oss längre och längre från det, desto mer civilisationen breder ut sig. Men det finns dock en hel del kommuniteter i världen, jag ska räkna upp kommunitetsslag som faktiskt finns:

Hippiekollektiv, ekobyrörelsen, kristna och andra religiösa kommuniteter, klostergemenskaper i alla religioner, urbefolknings-stammar, Kibbutzrörelsen i Israel, ashrams i Indien, storfamiljer som bor ihop, små bondbyar på landsbygden, mm.

Dessa kommuniteter borde styra varje land nerifrån och upp, genom att sända representanter till en konferens som stiftade lagar *, tills denna konferens inte mer behövs, eller blir omöjlig, och avvecklar sig själv, så att vi kan återvända till det uråldriga självstyret hos urfolken. Jag vet att detta låter märkligt, och rentav omöjligt, men vi kommer att komma till en punkt (efter civilisationens kollaps) då vi inte längre kan flyga och resa långa sträckor på kort tid, och då internet kommer att sakta vissna bort, och då kommer staten att kollapsa. Då är det bra om vi har byggt upp gräsrotsdemokrati, som kan ta över hur vi styr oss själva, och som kan ersätta staten. Då

måste staten se att den är förlegad, och våga avveckla sig själv på fredlig väg, utan revolutioner, utan revolutionärer som vill ta över och fortsätta staten lite till.

Gräsrotsdemokrati och baskommuniteter är ett sätt att skapa resiliens i politiken, är ett uttryck för permakultur i det politiska livet (permakultur kan appliceras på nästan allt). Den gör att det inte blir kaos när staten fallerar och vi är hänvisade till oss själva, vilket kommer att hända desto mer civilisationen kollapsar.

Minskning av befolkningsmängden (frivilligt) är ett annat sätt att öka demokratin i samhället. Som Albert Bartlett säger, så kan inte demokratin överleva överbefolkning, eftersom befolkningen får allt svårare och svårare att representeras i riksdag och regering. Varje riksdagsledamot måste ständigt representera allt större delar av befolkningen, och större och större delar av befolkningen känner att de inte har någon som representerar dom.

* uppdatering 14.11.2017: När jag nu tänker djupare på det, så har vi för få kommuniteter för att detta ska gå, kanske går det när kollapsen fördjupas globalt, och alla söker sig ut på landsbygden? Intill då måste vi nog rösta fram landets representanter i världsparlamentet ungefär så som vi röstar fram våra riksdagsmän och EU-parlamentariker (eller så röstar riksdagen fram sådana). Det skulle räcka med tre, fyra representanter från varje land, som en gång i året, under en veckas tid, samlas i FN:s högkvarter för att stifta lagar för att skydda miljön, bevara freden och bekämpa fattigdomen. De skulle ha olika många röster beroende på hur stort landet är. Så gott som alla länder är med i FN (197 länder), så det skulle betyda en konferens med 600-800 världsparlamentariker, vilket jag tycker är rimligt. I praktiken är detta möjligt, det bara kräver mycket av oss, vi får inte vara lata. Jag förstår inte de som (liksom min lärare i samhällskunskap på Komvux) säger att detta är mycket svårt att genomföra. Det finns många seriösa röster som pläderar för världsparlament, såsom den brittiske journalisten George Monbiot (se en av hans artiklar i ämnet här) och de svenske filosofiprofessorerna Torbjörn Tännsjö (se en av hans artiklar i ämnet här) och Folke Tersman (se en av hans artiklar i ämnet här)

Världen styrs redan av många rätt odemokratiska övernationella organisationer, däribland FN. Att införa ett världsparlament skulle vara ett steg mot demokratisering av FN, och ett sätt för de fattiga länderna att få sin röst hörda i världen.

2017-07-15

"Organisationsparlamentet". Ett förslag till en förenklad och fördjupad demokrati

Just nu går jag en kurs i samhällskunskap på vuxengymnasiet Komvux, för läraren Bertil Lundin (mycket kunnig!). Vi har bl.a. besökt riksdaghuset. Kursen har satt igång lite tankar i mig om politiken:

Ett sätt att ordna en demokrati är att varje större ideell organisation* utser en representant till en stor konferens som stiftar lagar, och att man har olika många röster per person i konferensens voteringar,

beroende på hur många medlemmar organisationen har (låt oss säga från en till tio röster). Detta skulle säkra att så stor andel av folket som möjligt representerades i demokratin, medan i nuläget många inte blir representerade i riksdagen. Således skulle ekobyrörelsen, katolska kyrkan, omställningsrörelsen, Moderaterna, handikapp-organisationer, Greenpeace och djurrättsrörelserna antagligen få var sin representant på konferensen. Detta skulle även fungera i ett världsparlament, bara att då borde konferensen ha fler representanter, låt oss säga 5000 (1), vilket i och för sig är möjligt om man samlas i någon av världens idrottsarenor. Nackdelen med detta är att många är med i flera ideella organisationer samtidigt, men man skulle kunna lösa detta så att man bara fick välja én ideell organisation när man skall välja en representant och bli räknad som medlem i en ideell organisation när det skall räknas hur många röster en representant för en ideell organisation har.

Kanske finns det tusen större ideella organisationer i Sverige? Låt oss säga att ett svenskt organisationsparlament skulle innebära att de tusen största ideella organisationerna rymdes med i parlamentet. Allt för små organisationer måste slå ihop sig med andra likasinnade för att kunna rymmas med bland dessa tusen (bilda allianser, dock inte så att man själv upplöses). En konferens med tusen representanter för alla större ideella organisationer i Sverige (det finns upp till 200 000 ideella organisationer i Sverige), som samlades till möten på stora festivalliknande tillställningar ett antal gånger per år, skulle kanske vara ett vettigare och billigare sätt att organisera ett land när när vi går in i kollapsfasen (2). Kanske skulle det vara mer demokratiskt, mer gräsrotsdemokratiskt? Det skulle i alla fall uppmuntra föreningslivet, som är demokratins hjärta, det folkliga engagemangets hjärta. Och det skulle förenkla politiken, tror jag. Det skulle också vara ett vettigt sätt att organisera ett världsparlament, så att representativiteten blir hög.

Man kan t.ex. ordna det så att vart fjärde år väljer varje större ideell organisation på nytt vem som ska representera organisationen på konferensen, det blir antingen den samma som förr eller någon annan som man tycker är bättre. Själva "riksdagsvalet" försiggår alltså inom varje större ideell organisation, och behöver inte innebära så mycket byråkrati, utan kan försiggå genom röstningar på möten eller internet, eller genom enkäter, inom organisationen.

Så som det nu är, blir t.ex. urfolkens, djurrättsaktivisternas och anarkisternas röster inte hörda. "Organisationsparlamentet" skulle ge dem en större chans att påverka än det åttapartisystem vi har idag, då bara åtta organisationers röster blir hörda (3). Det är också ett sätt att få minoriteter att organisera sig och bilda allianser och därmed kämpa för sin sak.

Organisationsparlamentet skulle även utse en regering, precis som vår riksdag idag gör, en regering som skulle jobba på samma sätt som vår regering idag.

Organisationsparlamentet skulle arbeta till vardags i riksdagshuset, ja i flera byggnader om inte alla fick plats där (kungens slott skulle kunna tas i bruk), men voteringarna skulle ske på konferenser, s.k. "parlamentsfestivaler", där alla riksdagsledamöter skulle kunna träffas för att rösta fram nya lagar och utse nya regeringar. Kammaren i riksdagen rymmer bara 349 ledamöter, därför behövs det festivaler där tusen riksdagsledamöter träffas och röstar. Regeringen skulle arbeta i Rosenbad som nu, och bestå av ett

tjugotal ministrar, som nu. Platser för parlamentsfestivalerna skulle t.ex. kunna vara Globen eller mässhallar. Man kunde framställa en röstningsmanick som man tryckte på när man röstar, som man kunde bära med sig överallt, en trådlös motsvarighet till de röstningssystem som riksdagshusets kammare har. Men man skulle också kunna rösta med papperslappar som samlades in och räknades, för att hedra gamla tider och dissa teknokratin. Det går an, även om det går långsammare. Tid för inspirerande tal! Konferenserna skulle t.ex. kunna vara på tre, fyra dagar i månaden, och på den tiden skulle man, med flitigt arbete, kunna uträtta lika mycket som i dagens voteringsarbete i riksdagen. I pauserna skulle riksdagsledamöterna få höra på landets bästa musik, sång och poesi, därav namnet "parlamentsfestival". Och de skulle alla äta tillsammans kring långa bord under matpauserna, mat som tillretts på plats, som på festivaler.

Organisationsparlamentet skulle också ha sina femton utskott, bara att det satt 58 ledamöter i varje utskott, som träffades i riksdagshusets kammare (plenisal) istället för i utskottsarbetsrummen (man skulle även kunna vara bara sjutton i utskotten, som i riksdagen idag, som t.ex. talmannen väljer fram av de som är mest lämpade, beroende på vilken organisation man representerar). Det mesta i organisationsparlamentet skulle likna på den nuvarande riksdagens arbete (man skulle t.ex. ha en talman som ledde riksdagsarbetet), bara att man varken har partier eller valrörelse, utan istället bara representanter för alla landets tusen största ideella organisationer/föreningar.

Skulle inte detta vara ett steg mot gräsrotsdemokrati, mot att avveckla staten i anarkistisk anda? Skulle inte detta stärka vår politiska resiliens inför kollapser, och vara med och förhindra kravaller och upplopp?

* Om vi tar alla organisationer med, blir hela parlamentet bara fylld av business, för det är i affärsvärlden som de flesta största organisationerna finns.

(1) Världsparlamentet skulle kunna träffas några gånger om året en vecka, och annars träffas och arbeta på ett forum för världsparlamentet på internet (för att spara flygresor). Man skulle kunna slopa Olympiska Spel och Fotbolls-VM, och istället satsa alla dessa pengar på "världsparlamentsfestivaler". Man skulle mest stifta lagar för att skydda miljön, och även fredsbevarande, befolkningskontroll (icke-fascistisk sådan) och bekämpning av extrem fattigdom skulle vara bland de mest prioriterade områdena. Man skulle inte förutom detta lägga sig så mycket i vad de nationella parlamenten beslutar.

(2) Detta skulle också förhindra att det är de med stora valrörelsebudgetar som får flest röster, pengarna skulle här betyda långt mindre, och korruptionen då bli avsevärt lägre. Det skulle helt enkelt inte finnas någon valrörelse eller valrörelsepropaganda här, vilket skulle spara mycket kraft, pengar och slöseri på reklamering. Inga tomma och bedrägliga vallöften!

(3) Hur mycket djupare blir inte en demokrati om det är 1000 organisationer som representeras i riksdagen, istället för åtta, som i dag? Hur mycket bättre representativitet!

2017-11-19

Något om Wetterlunds sju profetiska världsriken

I N.P. Wetterlunds (1852-1928) profetiska jätteverk "Andens lag" talar han i andra kapitlet, som heter "Vilddjuret", om sju profetiska världsriken, inspirerad av Daniels bok och Uppenbarelseboken i Bibeln. Det första riket är det egyptiska, det andra det babyloniska, det tredje det medo-persiska, det fjärde det macedoniskt-grekiska, det femte det romerska, det sjätte det Wetterlund levde i, och det sjunde det sista, Antikrists världsrike. Det sjätte världsriket är ett försvagat världsrike, p.g.a. att Skökan tämjer "Vilddjuret" *, sitter på det och rider det, men i det sjunde världsriket skall "Vilddjuret" kasta av Skökan och döda det, och framträda i all sin styrka. Detta menade alltså Wetterlund inte hade hänt ännu. Skökan var den fallna kyrkan, den falska kyrkan. Och att "Vilddjuret" ska kasta av Skökan, innebär att kyrkan inte längre kan rida på Staten.

Enligt många bibeltolkare är det sjunde världsriket en ateistisk, sekulär världsregering, ledd av Antikrist, en världsdiktator. Förmodligen trodde även Wetterlund detta, men jag är inte säker (ska läsa vidare i hans bok).

Hur är det då med sekulariseringens historia? Sekulariseringen fick sitt genombrott i Sverige i slutet av 1800-talet, med den religiösa liberalismen, då man fick rättighet att gå ut ur Svenska Kyrkan om man gick in i ett annat godkänt samfund (genom dissenterlagarna 1860 och 1873). Processen fullbordades 1952 då man fick rätt att gå ut ur Svenska Kyrkan utan att behöva gå in i ett annat godkänt samfund. År 2000 skiljdes kyrka och stat i Sverige.

Och hur är det med världsregeringen? Första fröet var 1920, då Nationernas Förbund bildades. 1945 bildades FN. Sedan dess har vi haft en världsregering i praktiken, om än inte formellt, genom att vinnarna av andra världskriget har styrt världen, med USA i spetsen, genom nykolonialism, teknologi, filmindustri, internet och krig (engelskan är världspråket idag, vilket ger den anglosaxiska världen ett klart övertag). Och FN, dock främst USA, är världspolisen.

Hade Wetterlund levt, hade han nog sett det sjunde världsriket i detta. Ty USA är en av de mest destruktiva världspoliser och ett av de mest förtryckande imperier som någonsin funnits, om man ska ta med ekologin och naturresurshushållningen i beaktande.

Jag har varit en förespråkare av ett världsparlament här på bloggen tidigare, och är det fortfarande, det behövs för att lagstadga vår väg tillbaka till naturen och få stopp på miljöbrottslingarna och nykolonialismen. Men jag har sagt att jag är emot en odemokratisk världsregering, vilket FN är idag. Jag är ju anarkist, men menar att vi bara kan avveckla staten genom att gå vägen genom ett demokratiskt världsparlament, som avvecklas när den fullgjort sin uppgift. Att demokratisera FN är således att börja avveckla FN, avveckla Antikrists rike, det sjunde världsriket. Och som jag sagt tidigare på bloggen, är Antikrist inte en person, utan teknologin, teknosystemet. Ja, man skulle kunna säga "kapitalismens och teknologins ande". Wetterlund, som alltid gillade att tolka saker symboliskt, skulle kanske ha gillat en sådan tolkning.

* Som jag sagt tidigare på bloggen, är "odjuret" ett bättre återgivande av grundtextens mening, och är mindre orättvist mot de vilda djuren i skogen, men Wetterlund använder ordet "Vilddjuret", och använder det symboliskt.

2018-08-10